

Naplóversek

2015. szeptember 20. vasárnap

dalí után (1)

maurits ferencnek

dalí távol
figueresben maradt
beázó fekete limuzinjának
párás légterében
lélegző szobanövények
és aranyló meztelen
női szobrok között
kik minden nap
egyenként leereszkednek
alászállnak utána vissza
ki-ki saját kőbe vájít
profán magánoltárába
várva az idegen de nem
közömbös tekinteteket
figueresben a világ
aranyló meztelen nők
formás szépsége
végtelen szürreális álom
szétfolyt idő amelyben
fél napra vendégek vagyunk

minden vendégség
véges és rövid

2015. október 1. csütörtök

dalí után (2)

kedves móri szörföltem
a világhálón és ráfutottam
a webcímre ami utólagos
virtuális sétára hív
a figueresi színházmúzeumba
kívül-belül s betekintést
nyújt dalí műveibe és
installációiba (tudod a nagy
piros száj és a fekete limuzin)
meg a két szép belső terasztérbe is
érdemes megnézni a püboli kastélyt
ahol a festő tűzeset miatt
égési sebeket kapott
s a tengerparti medencés
hófehér port lligat-i
házát ahol megrendezte
őrült performance-ait
van egy körkörös nyíl ha rá-
kattintasz magától fordul a kép

olykor egy billentyűkattintásra
köröttünk forog a világ

2015. szeptember 24. csütörtök –
október 1. csütörtök

tenyérforma törékeny kagyló

vannak törékeny
tárgyak elejtéd eltörök
egy ideig de nem a végtelenségig
összeragaszthatók – csirizelhetők
a repedések a karcolások a varratok

tenyérforma törékeny
kagyló a kézben

n elutazott én itthon maradtam
hogy ne bonyolítsam a helyzetet
meg írom ezt a verset is
réce-ruca a tavon oda sem
megyek itthonról látom
hasítja víz felszínét
párnahuzatot
a hullámok játékonyan
elmoszák a vízen ejtett sebet
marad a rés a párnán
mi nem közös
a szakadás a már össze-
illeszthetetlen részletek

legfeljebb száll a toll